32002R1494

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1494/2002

(2002. gada 21. augusts),

ar ko groza III, VII un XI pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 999/2001 attiecībā uz govju sūkļveida encefalopātijas uzraudzību, transmisīvās sūkļveida encefalopātijas apkarošanu, īpašu riska materiālu izņemšanu un dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu importēšanas noteikumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 999/2001, ar ko nosaka dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 270/2002 [2], un jo īpaši tās 23. pantu,

tā kā:

(1) Regulā (EK) Nr. 999/2001 ir izklāstīti noteikumi par govju uzraudzību attiecībā uz govju sūkļveida encefalopātiju (GSE), GSE pozitīvu govju embriju un olšūnu iznīcināšanu, govju embriju un olšūnu tirdzniecību un īpaša GSE riska materiāla izņemšanu.

(2) Kad ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1248/2001 [3] izdarīja grozījumus govju uzraudzības programmā, kas attiecas uz GSE, tika paredzēts pārskatīt uzraudzības programmu, ņemot vērā pirmajos sešos mēnešos gūtos rezultātus.

(3) 2001. gada otrajā pusē vairāk nekā pieciem miljoniem govju veica testus attiecībā uz GSE, no tām 457 izrādījās pozitīvas. Visvairāk pozitīvo dzīvnieku bija to dzīvnieku vidū, kas nobeigušies saimniecībā, kas nokauti piespiedu kārtā un kā kaušana atlikta iespējamas slimības vai vispārējā veselības stāvokļa traucējumu dēļ.

(4) Lai nodrošinātu uzraudzības programmas vienādu piemērošanu, III pielikuma A.I.2. nodaļā jāprecizē to dzīvnieku definīcija, kuru kaušana ir atlikta iespējamas slimības vai vispārējā veselības stāvokļa traucējumu dēļ.

(5) Visiem par 24 mēnešiem vecākiem dzīvniekiem, kas nobeigušies saimniecībā, veica GSE testus vienu gadu ilgā statistikas apsekojumā, kuru kā pārejas pasākumu paredz Regula (EK) Nr. 999/2001. Lai nodrošinātu GSE pozitīvo dzīvnieku atklāšanu, būtu jāturpina pastāvīgi veikt testus visiem par 24 mēnešiem vecākiem dzīvniekiem, kas nobeigušies saimniecībā. Lai nepieļautu nesamērīgas izmaksas, būtu jāparedz atkāpe attiecībā uz dzīvniekiem, kas nobeigušies attālos rajonos, kur neorganizē nobeigušos dzīvnieku savākšanu.

(6) Svarīgi ir sekot līdzi GSE epidēmijas norisei to dzīvnieku vidū, kas dzimuši pēc tam, kad Apvienotajā Karalistē ieviesa stingrāku barības aizliegumu. Tālab testi, ko veic dzīvniekiem, kas nokauti un iznīcināti saskaņā ar *OTMS*, būtu jāveic dzīvniekiem, kuri dzimuši pēc barības aizlieguma stāšanās spēkā. Tomēr maz ticams, ka slimība tiks konstatēta dzīvniekiem, kas jaunāki par 42 mēnešiem, tāpēc būtu nesamērīgi pieprasīt veikt testus veseliem dzīvniekiem, kuri nav sasnieguši minēto vecumu un paredzēti likvidēšanai saskaņā ar ārkārtas sistēmu, kas paredzēta Komisijas 1996. gada 19. aprīļa Regulā (EK) Nr. 716/96, ar ko pieņem ārkārtas atbalsta pasākumus liellopu gaļas tirgum Apvienotajā Karalistē [4], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1176/2000 [5].

(7) Jāprecizē noteikumi par veselības marķējumu uz liemeņiem, ko izvēlas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas testiem.

(8) Lai nepieļautu nesamērīgas izmaksas mazo atgremotāju uzraudzības programmā, būtu jāparedz atkāpe attiecībā uz dzīvniekiem, kas nobeigušies attālos rajonos, kur nav organizēta nobeigušos dzīvnieku savākšana.

(9) Būtu jāprecizē noteikumi attiecībā uz to dzīvnieku sugu brīvprātīgām uzraudzības programmām, kas nav govis, aitas un kazas.

(10) Zinātniskā vadības komiteja (ZVK) 2002. gada 16. maija atzinumā par govju embriju drošumu secināja, ka papildus Starptautiskās Embriju transplantēšanas biedrības protokolos paredzētajiem pasākumiem nav vajadzīgi citi pasākumi. Pasaules dzīvnieku veselības organizācija *Office international des Epizooties* (*OIE*) 2002. gada maija ģenerālsesijā, pamatojoties uz līdzīgu zinātnisku atzinumu, nolēma svītrot visus tirdzniecības nosacījumus attiecībā uz govju embrijiem un olšūnām. Tāpēc būtu jāatceļ noteikumi par GSE pozitīvo govju embriju un olšūnu iznīcināšanu un govju embriju un olšūnu tirdzniecības nosacījumi, kas attiecas uz GSE.

(11) Jāprecizē īpaša riska materiāla izņemšanas un kontroles noteikumi.

[1] OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.
[2] OV L 45, 15.2.2002., 4. lpp.
[3] OV L 173, 27.6.2001., 12. lpp.
[4] OV L 99, 20.4.1996., 14. lpp.
[5] OV L 131, 1.6.2000., 37. lpp.

(12) ZVK 2002. gada 27. jūnija atzinumā par dažu trešo valstu GSE ģeogrāfisko risku secināja, ka papildus iepriekš novērtētajām valstīm, iespējamība saslimt ir ļoti niecīga vietējos ganāmpulkos Islandē un Vanuatu. Tāpēc uz Islandi un Vanuatu nevajadzētu attiecināt tirdzniecības nosacījumus, kas attiecas uz dzīvām govīm un govju, aitu un kazu izcelsmes produktiem.

(13) Tādēļ Regula (EK) Nr. 999/2001 būtu attiecīgi jāgroza.

(14) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EEK) Nr. 999/2001 III, VII un XI pielikumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2002. gada 21. augustā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

David BYRNE

PIELIKUMS

1. Regulas III pielikumu aizstāj ar šādu pielikumu:

"III PIELIKUMS

UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

A NODAĻA

I. **Govju uzraudzība**

1. *Vispārīgi noteikumi*

Govju uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.1. punkta b) apakšpunktā.

2. *To dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti lietošanai pārtikā*

2.1. Visām govīm, kas vecākas par 24 mēnešiem:

— kas nokautas, veicot "īpašo piespiedu kaušanu", kura definēta Padomes Direktīvas 64/433/EEK [1] 2. panta n) apakšpunktā, vai

— kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu, izņemot slimības apkarošanas kampaņā nokautus dzīvniekus bez slimības klīniskām pazīmēm,

veic GSE testus.

2.2. Visām govīm, kas vecākas par 30 mēnešiem:

— kas, veicot parastu kaušanu, nokautas lietošanai pārtikā vai

— kas nokautas saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VI nodaļas 28. punkta c) apakšpunktu slimības apkarošanas kampaņā, bet kam nav slimības klīnisko pazīmju,

veic GSE testus.

2.3. Pieļaujot atkāpi no 2.2. punkta un attiecībā uz govīm, kas dzimušas, audzētas un nokautas Zviedrijas teritorijā, Zviedrija var pieņemt lēmumu, ka izmeklēšanu veic tikai izlases veidā atlasītiem paraugiem. Paraugā ir vismaz 10 000 dzīvnieku gadā.

3. *To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti lietošanai pārtikā*

3.1. Visām govīm, kas vecākas par 24 mēnešiem un kas ir nobeigušās vai nokautas, bet nav:

— nokautas iznīcināšanai, ievērojot Komisijas Regulu (EK) Nr. 716/96 [2],

— nokautas epidēmijas laikā, piemēram, mutes un nagu sērgas laikā,

— nokautas lietošanai pārtikā,

veic GSE testus.

3.2. Dalībvalstis var nolemt, ka pieļauj atkāpi no 3.1. punkta noteikumiem attiecībā uz attāliem rajoniem, kuros ir mazs dzīvnieku blīvums un kuros nav organizēta nobeigušos dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to rajonu sarakstu, uz kuriem attiecas atkāpe. Atkāpi piemēro ne vairāk kā 10 % no dalībvalsts govju populācijas.

4. *To dzīvnieku uzraudzība, kas iepirkti iznīcināšanai, ievērojot Regulu (EK) Nr. 716/96*

4.1. Visiem dzīvniekiem, kas nokauti, veicot piespiedu kaušanu, vai kam konstatēta saslimšana pirmskaušanas apskatē, veic GSE testus.

4.2. Visiem dzīvniekiem, kas vecāki par 42 mēnešiem un dzimuši pēc 1996. gada 1. augusta, veic BSE testus.

4.3. Izlases paraugam, kurā ietilpst vismaz 10 000 dzīvnieku gadā no tiem dzīvniekiem, uz ko neattiecas 4.1. vai 4.2. punkts, veic GSE testus.

[1] OV 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp.
[2] OV L 99, 20.4.1996., 14. lpp.

5. *Pārējo dzīvnieku uzraudzība*

Papildus 2. līdz 4. punktā minētajiem testiem dalībvalstis var brīvprātīgi pieņemt lēmumu veikt testus citām govīm to teritorijā, jo īpaši, ja minēto dzīvnieku izcelsme ir valstīs ar autohtonu GSE, tie ir ēduši iespējami inficētu barību vai ir dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kas inficētas ar GSE.

6. *Pasākumi pēc testu veikšanas*

6.1. Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, veic GSE testu, tad, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, dzīvnieka liemeni nemarķē ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā paredzēto veselības marķējumu.

6.2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina to, ka no kautuves neizved nevienu izmeklēto dzīvnieku daļu ar veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

6.3. Kamēr ātrās noteikšanas testā iegūst negatīvu rezultātu, visas tā dzīvnieka ķermeņa daļas, kam veic GSE testu, tostarp ādu, patur oficiālā kontrolē, ja vien tās neiznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu.

6.4. Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, tostarp ādu, iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu, izņemot materiālu, ko saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.

6.5. Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, papildus liemenim ar pozitīvu testa rezultātu saskaņā ar 6.4. punktu iznīcina vismaz to liemeni, kurš tajā pašā kaušanas līnijā atradies tieši pirms liemeņa ar pozitīvu testa rezultātu, un divus liemeņus tieši pēc liemeņa ar pozitīvu testa rezultātu.

6.6. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.5. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir sistēma, kas novērš liemeņu savstarpēju inficēšanos.

II. **Aitu un kazu uzraudzība**

1. *Vispārīgi noteikumi*

Aitu un kazu uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas paredzētas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā.

2. *To dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti lietošanai pārtikā*

Dzīvnieki, kas vecāki par 18 mēnešiem vai kam no smaganām ir izšķīlušies vismaz divi pastāvīgi priekšzobi un kas nokauti lietošanai pārtikā, veic testus, atlasot tabulā norādītā lieluma paraugu. Paraugi ir raksturīgi katram reģionam un sezonai. Paraugu atlasi strukturē tā, lai nepieļautu kādas grupas dominanci attiecībā uz izcelsmi, sugu, vecumu, šķirni, audzēšanas veidu vai citām pazīmēm. Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, acīm redzamām brieduma pazīmēm vai citas drošas informācijas. Ja iespējams, no viena ganāmpulka paraugus neatlasa vairākkārt.

Dalībvalsts	Minimālais parauga lielums gadā Nokautie dzīvnieki (*)
Beļģija	3 750
Dānija	3 000
Vācija	60 000
Grieķija	60 000
Spānija	60 000
Francija	60 000
Īrija	60 000
Itālija	60 000
Luksemburga	250

Dalībvalsts	Minimālais parauga lielums gadā Nokautie dzīvnieki (*)
Nīderlande	39 000
Austrija	8 200
Portugāle	22 500
Somija	1 900
Zviedrija	5 250
Apvienotā Karaliste	60 000

(*) Parauga lielums ir aprēķināts, lai nokautajos dzīvniekos noteiktu slimības izplatību līdz 0,005 % ar 95 % ticamību dalībvalstīs, kurās lielos apjomos kauj pieaugušas aitas. Dalībvalstīs, kurās pieaugušu aitu kauj mazāk, parauga lielumu aprēķina 25 % apmērā no novērtētā vai reģistrētā 2000. gadā nokauto izbrāķēto aitu skaita.

3. *To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti lietošanai pārtikā*

Dzīvniekiem, kas vecāki par 18 mēnešiem vai kam no smaganām ir izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgi priekšzobi, vai kas ir nobeigušies vai ir nokauti, bet kas nav:

— nokauti epidēmijas, piemēram, mutes un nagu sērgas, dēļ,

— nokauti lietošanai pārtikā,

veic testus, atlasot tabulā norādītā lieluma paraugu. Paraugi ir raksturīgi katram reģionam un sezonai. Paraugu atlasi strukturē tā, lai nepieļautu vienas grupas dominanci attiecībā uz izcelsmi, sugu, vecumu, šķirni, ražošanas veidu vai citām pazīmēm. Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, acīm redzamām brieduma pazīmēm vai citas drošas informācijas. Ja iespējams, no viena ganāmpulka paraugus neatlasa vairākkārt.

Dalībvalstis var nolemt, ka atbrīvo no paraugu atlasīšanas attālus rajonus, kuros ir mazs dzīvnieku blīvums un kuros nav organizēta nobeigušos dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to rajonu sarakstu, uz kuriem attiecas atbrīvojums. Atbrīvojumu piemēro ne vairāk kā 10 % no dalībvalsts aitu un kazu populācijas.

Dalībvalsts	Minimālais parauga lielums gadā Nobeigušies dzīvnieki (*)
Beļģija	450
Dānija	400
Vācija	6 000
Grieķija	6 000
Spānija	6 000
Francija	6 000
Īrija	6 000
Itālija	6 000
Luksemburga	30
Nīderlande	5 000

Dalībvalsts	Minimālais parauga lielums gadā Nobeigušies dzīvnieki (*)
Austrija	1 100
Portugāle	6 000
Somija	250
Zviedrija	800
Apvienotā Karaliste	6 000

(*) Parauga lielums ir aprēķināts, lai nobeigušos dzīvniekos noteiktu slimības izplatību līdz 0,05 % ar 95 % ticamību līmeni dalībvalstīs, kurās ir liela aitu populācija. Dalībvalstīs, kurās kauj mazāk aitu, parauga lielumu aprēķina 50 % apmērā no novērtētā nobeigušos dzīvnieku skaita (novērtētais mirstības līmenis 1 %).

4. *Pārējo dzīvnieku uzraudzība*

Papildus 2. un 3. punktā noteiktajām uzraudzības programmām dalībvalstis var brīvprātīgi uzraudzīt pārējos dzīvniekus, jo īpaši:

— dzīvniekus, no kuriem iegūst piena produktus,

— dzīvniekus, kuru izcelsme ir valstīs ar autohtonām TSE,

— dzīvniekus, kas ir ēduši iespējami kontaminētu barību,

— dzīvniekus, kas dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kuras inficētas ar TSE,

— dzīvniekus no ganāmpulkiem, kas inficēti ar TSE.

5. *Pasākumi pēc testiem, kas veikti aitām un kazām*

5.1. Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, veic GSE testus, dzīvnieka liemeni nemarķē ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā paredzēto veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

5.2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 5.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina to, ka no kautuves neizved nevienu izmeklēto dzīvnieku daļu ar veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

5.3. Visas tā dzīvnieka ķermeņa daļas, kam veic GSE testu, tostarp ādu, kamēr ātrās noteikšanas testā iegūst negatīvu rezultātu, patur oficiālā kontrolē, ja vien tās neiznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu.

5.4. Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu rezultātu, tostarp ādu, iznīcina saskaņā ar V pielikuma 3. vai 4. punktu, izņemot materiālu, kuru saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.

6. *Genotipa noteikšana*

6.1. Prionu olbaltumvielas genotipu nosaka katrai TSE pozitīvai aitai. Kad TSE konstatē rezistentos genotipos (to genotipu aitas, kuros alanīns ir iekodēts abās iespējamās gēna formās (alēlēs) ar kodonu 136, arginīns abās iespējamās gēna formās (alēlēs) ar kodonu 154 un arginīns abās iespējamās gēna formās (alēlēs) ar kodonu 171, tūlīt ziņo Komisijai. Ja iespējams, šiem dzīvniekiem nosaka celma tipu. Ja celma tipu šiem dzīvniekiem nav iespējams noteikt, izcelsmes ganāmpulku un visus citus ganāmpulkus, pie kuriem dzīvnieks ir piederējis, pastiprināti uzrauga, lai noteiktu citus TSE pozitīvus dzīvniekus celma tipa noteikšanai.

6.2. Dzīvniekiem, kuru genotips noteikts saskaņā ar 6.1. punkta noteikumiem, papildus nosaka prionu olbaltumvielas genotipu to aitu izlases apakšparaugā, kam veic testu saskaņā ar A nodaļas II iedaļas 2. punkta noteikumiem. Šis apakšparaugs ir raksturīgs vismaz 1 % kopējā parauga no katras dalībvalstī, un tajā nav mazāk par 100 dzīvniekiem no vienas dalībvalsts. Pieļaujot atkāpi, dalībvalstis var izvēlēties, ka genotipu nosaka līdzvērtīgam skaitam dzīvu dzīvnieku līdzīgā vecumā.

III. **Pārējo dzīvnieku uzraudzība**

Dalībvalstis var brīvprātīgi uzraudzīt TSE pārējiem dzīvniekiem, kas nav govis, aitas un kazas.

B NODAĻA

I. **Informācija, kas dalībvalstīm jāsniedz ziņojumos**

1. Saslimšanā aizdomīgo dzīvnieku skaits pa dzīvnieku sugām, kam saskaņā ar 12. panta 1. punktu ir noteikti pārvietošanas ierobežojumi.

2. Saslimšanā aizdomīgo dzīvnieku skaits pa dzīvnieku sugām, kam veic laboratorisku izmeklēšanu saskaņā ar 12. panta 2. punktu, un izmeklēšanas rezultāti.

3. To ganāmpulku skaits, kuros, kā ziņots, ir saslimšanā aizdomīgas aitas un kazas, ko izmeklē saskaņā ar 12. panta 1. un 2. punktu.

4. Novērtētais lielums katrai A nodaļas I iedaļas 3. un 4. punktā minētajai subpopulācijai.

5. To govju skaits, kam veikti testi katrā subpopulācijā, kura minēta A nodaļas I iedaļas 2. līdz 5. punktā, paraugu atlases metode un testu rezultāti.

6. To subpopulāciju novērtētais lielums, kas minētas A nodaļas II iedaļas 2. un 3. punktā un kas izraudzītas paraugu atlasīšanai.

7. To aitu un kazu, un ganāmpulku skaits, kam veikti testi katrā subpopulācijā, kura minēta A nodaļas II iedaļas 2. līdz 4. punktā, paraugu atlases metode un testu rezultāti.

8. GSE un skrepi pozitīvo dzīvnieku skaits, sadalījums pēc vecuma un ģeogrāfiskā izplatība. GSE un skrepi pozitīvo dzīvnieku izcelsmes valsts, ja tā nav ziņotāja valsts. Skrepi pozitīvo ganāmpulku skaits un ģeogrāfiskā izplatība. Par katru GSE pozitīvu dzīvnieku jānorāda dzimšanas gads un, ja iespējams, mēnesis.

9. Kā TSE pozitīvi apstiprināti dzīvnieki, kas nav govis, aitas un kazas.

10. Genotips un, ja iespējams, katra tā dzīvnieka šķirne, kas atlasīts paraugam no katras subpopulācijas, kura minēta A nodaļas II daļas 6.1. un 6.2. punktā.

II. **Informācija, kas Komisijai jāsniedz kopsavilkumā**

Kopsavilkumu sniedz tabulā, par katru dalībvalsti norādot vismaz I daļā minēto informāciju.

III. **Uzskaite**

1. Kompetentā iestāde septiņus gadus glabā uzskaiti par:

   — to dzīvnieku skaitu un veidu, kam noteikti pārvietošanas ierobežojumi, kuri minēti 12. panta 1. punktā,

   — klīnisko un epidemioloģisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 1. punktā,

   — laboratorisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 2. punktā,

   — tajās uzraudzības programmās paraugiem atlasīto dzīvnieku skaitu, identitāti un izcelsmi, kas minētas A nodaļā, un, ja iespējams, vecumu, šķirni un slimības vēsturi,

   — TSE pozitīvo aitu prionu olbaltumvielas genotipu.

2. Izmeklēšanas laboratorija septiņus gadus glabā visu testu protokolus, jo īpaši laboratorijas darba žurnālus, un vajadzības gadījumā parafīna blokus un vesternblota fotogrāfijas."

2. Direktīvas VII pielikumu groza šādi:

a) otro ievilkumu 1. punkta a) apakšpunktā aizstāj ar šo:

"— ja slimība ir apstiprināta sieviešu dzimuma dzīvniekam, tās pēcnācēji, kas dzimuši divu gadu laikā pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās;";

b) piektajā ievilkumā 1. punkta a) apakšpunktā svītro vārdus "embriji un olšūnas";

c) 2. punkta a) apakšpunktā svītro vārdus "kā arī to embriju un olšūnu iznīcināšanu".

3. Direktīvas XI pielikumu groza šādi:

a) A daļas 1. punkta a) apakšpunkta i) daļu aizstāj ar šādu:

"i) par 12 mēnešiem vecāku govju galvaskausu, tostarp smadzenes un acis, mandeles, mugurkaulu, izņemot astes skriemeļus un jostas un krūšu skriemeļu transversos izaugumus un zarnukaula spārnus, bet ieskaitot dorsālā ganglija saknīti un muguras smadzenes un visu vecumu govju zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai un mezentēriju;"

b) A daļas 5. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) kautuves vai attiecīgā gadījumā citas kaušanas vietas;"

c) A daļas 10. punkta b) apakšpunktā minēto valstu sarakstu aizstāj ar šādu:

"Argentīna

Austrālija

Botsvāna

Brazīlija

Čīle

Kostarika

Salvadora

Islande

Namībija

Jaunzēlande

Nikaragva

Panama

Paragvaja

Singapūra

Svazilenda

Urugvaja

Vanuatu."

d) A daļas 12. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) ja neprasa izņemt mugurkaulu, Direktīvā 64/433/EEK noteiktos govju liemeņus vai liemeņu daļas identificē ar zilu svītru uz marķējuma, kas minēts Regulā (EK) Nr. 1760/2000, izņemot laiku, kad notiek piegāde galapatērētājam;"

e) B daļu svītro;

e) D daļas 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Uz govīm, kas dzimušas un pastāvīgi audzētas turpmāk minētajās valstīs, neattiecas 2. punkts:

Argentīna

Austrālija

Botsvāna

Brazīlija

Čīle

Kostarika

Salvadora

Islande

Namībija

Jaunzēlande

Nikaragva

Panama

Paragvaja

Singapūra

Svazilenda

Urugvaja

Vanuatu."

g) D daļā svītro 4. punktu.